

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลจากผลการทดลอง และการแปลความหมายของผลการทดลอง เป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงกำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

$\bar{X}$	แทน	คะแนนเฉลี่ย
SD	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ
N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
F	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณาการแจกแจงค่าเอฟ
SS	แทน	ผลบวกของคะแนนเบี่ยงเบนแต่ละตัวยกกำลังสอง
MS	แทน	ค่าความแปรปรวน
I	แทน	ระยะของการทดลอง
G	แทน	วิธีการ
IXG	แทน	ปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาของการทดลอง
q	แทน	ค่าวิกฤตของตารางพิสัยสตีวเดนท์ (Studentized Range)
r	แทน	ลำดับชั้นการอยู่ห่างจากกันของค่าเฉลี่ย
*	แทน	ค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล โดยแบ่งเป็น 4 ตอน ตามลำดับขั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูล คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความโกรธใน ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการ ปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การติดตามหลัก โยนิ โสมนสการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความ โกรธ ระหว่างวิธีการ ทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความ โกรธของนักเรียนวัยรุ่นของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น ในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ข้อมูล คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของคะแนนความโกรธใน ระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธและกลุ่มที่ลดความโกรธโดยวิธีปกติ

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยความโกรธ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผลของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ

กลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดย การประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโส มนสิการของศาสนาพุทธ				กลุ่มวิธีปกติ			
คนที่	ระยะ ก่อนการ ทดลอง	ระยะ หลังการ ทดลอง	ระยะ ติดตามผล	คนที่	ระยะ ก่อนการ ทดลอง	ระยะ หลังการ ทดลอง	ระยะ ติดตามผล
1	47	24	18	1	35	32	29
2	34	20	15	2	48	42	15
3	42	23	18	3	40	38	21
4	39	25	20	4	41	38	45
5	35	20	18	5	48	28	42
6	40	24	17	6	49	29	40
7	41	27	18	7	39	18	38
8	43	31	25	8	42	30	36
รวม	321	194	149	รวม	342	255	266
$\bar{X}$	40.12	24.25	18.62	$\bar{X}$	42.75	31.87	33.25

จากตารางที่ 1 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การติดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล เป็น 40.12, 24.25 และ 18.62 ตามลำดับ ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็น 42.75, 31.87 และ 33.25 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ของความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การติดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ ในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง

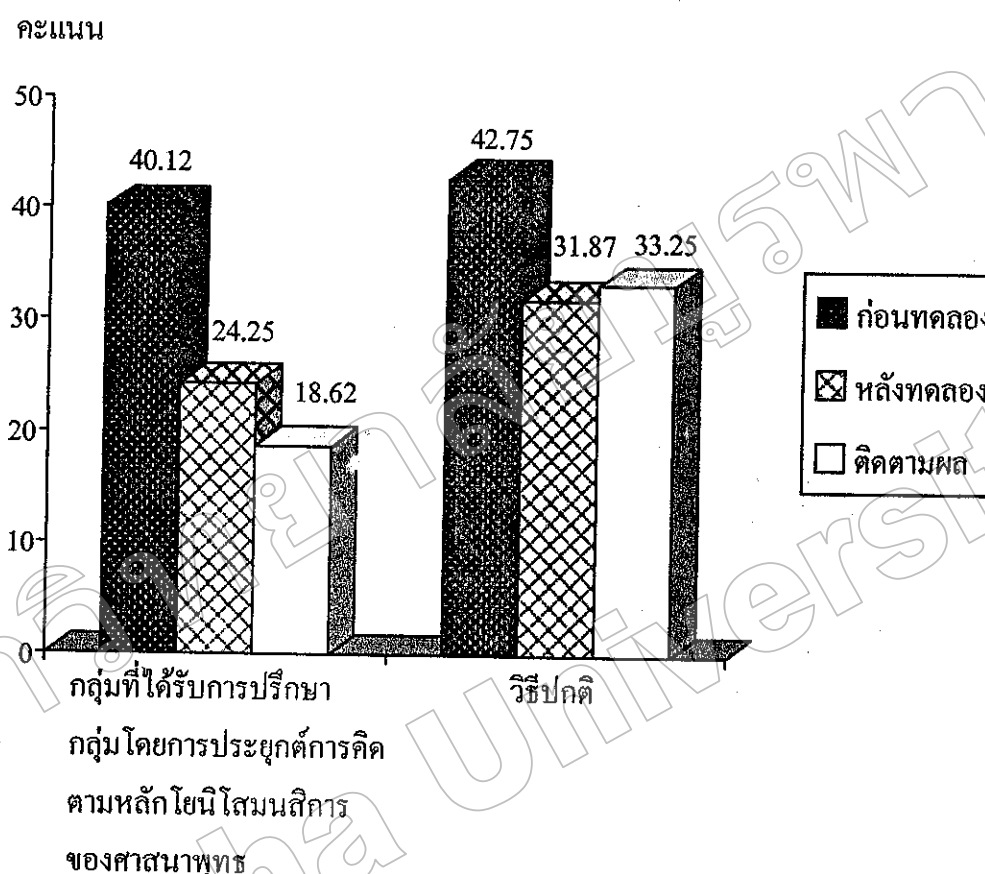
กลุ่ม	ระยะการทดลอง	$\bar{X}$	SD	N
กลุ่มที่ได้รับการปรึกษา	ก่อนการทดลอง	40.12	4.76	8
กลุ่มโดยการประยุกต์การ	หลังการทดลอง	24.25	2.16	8
ติดตามหลักโยนิโส	ติดตามผล	18.62	1.63	8
มนสิการของศาสนาพุทธ				
กลุ่มวิธีปกติ	ก่อนการทดลอง	42.75	5.68	8
	หลังการทดลอง	31.87	5.65	8
	ติดตามผล	33.25	12.26	8

จากตารางที่ 2 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การติดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็น 40.12 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 4.76 ส่วนกลุ่มวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็น 42.75 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 5.68

ในระยะหลังการทดลอง นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การติดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็น 24.25 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 2.16 ส่วนกลุ่มที่ลดความโกรธโดยวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็น 31.87 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 5.65

ในระยะติดตามผลนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การติดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็น 18.62 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 1.63 ส่วนกลุ่มวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็น 33.25 และมีค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานเป็น 12.26

จากข้อมูลข้างต้น สามารถแสดงการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยในระยะต่าง ๆ ของการทดลอง ได้ดังภาพที่ 8

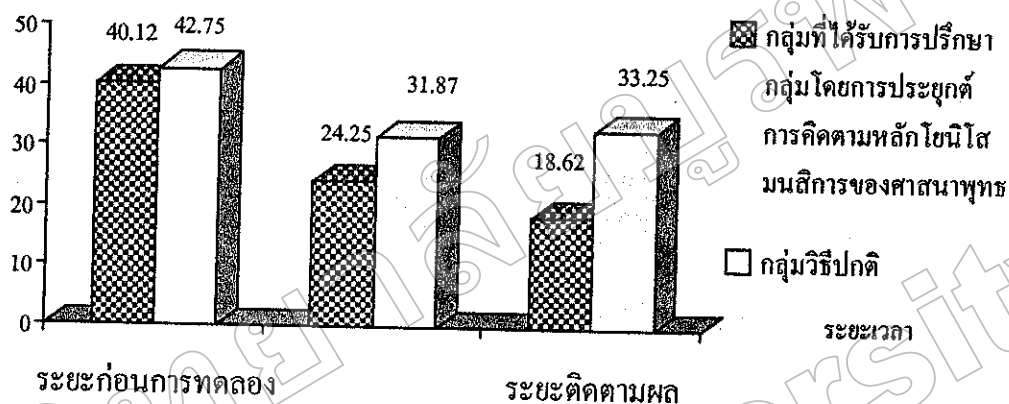
ภาพที่ 8 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น ระหว่างกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

จากภาพที่ 8 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ในระยะก่อนการทดลองเป็น 40.12 ระยะหลังการทดลองเป็น 24.25 และระยะติดตามผล 18.62 ซึ่งพบว่าระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง 15.87 คะแนน และระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง 21.50 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะหลังการทดลอง 5.62 คะแนน

ส่วนนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ในระยะก่อนการทดลองเป็น 42.75 ระยะหลังการทดลองเป็น 31.87 และระยะติดตามผลเป็น 33.25 ซึ่งพบว่า ระยะหลังการทดลองมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง 10.88 คะแนน และ ระยะติดตามผลมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง 9.5 คะแนน และมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่าระยะหลังการทดลอง 1.38 คะแนน

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนติการของศาสนาพุทธและกลุ่มวิธีปกติ ตามระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลองแล้ว แสดงผลดังภาพที่ 9

คะแนน

ภาพที่ 9 เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธในระยะเวลาต่าง ๆ ของการทดลองของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนติการของศาสนาพุทธและกลุ่มวิธีปกติ

จากภาพที่ 9 พบว่า ระยะก่อนการทดลอง นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มทดลองที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนติการของศาสนาพุทธ มีคะแนนเฉลี่ยเป็น 40.12 คะแนนและกลุ่มที่ลดความโกรธโดยวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 42.75 คะแนนซึ่งมีสัดส่วนที่ใกล้เคียงกัน กล่าวคือ กลุ่มทดลองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่ากลุ่มที่ได้รับโดยวิธีปกติเพียง 2.63 คะแนน ในระยะหลังการทดลอง พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนติการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 24.25 คะแนนและกลุ่มที่ลดความโกรธโดยวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 31.87 โดยกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนติการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธต่ำกว่ากลุ่มวิธีปกติ 7.62 คะแนน

ในระยะติดตามผล พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนติการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 18.62 และกลุ่มที่ลดความโกรธโดยวิธีปกติมีคะแนนเฉลี่ยเป็น 33.25 โดยกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนติการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยต่ำกว่ากลุ่มวิธีปกติ 14.63 คะแนน

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

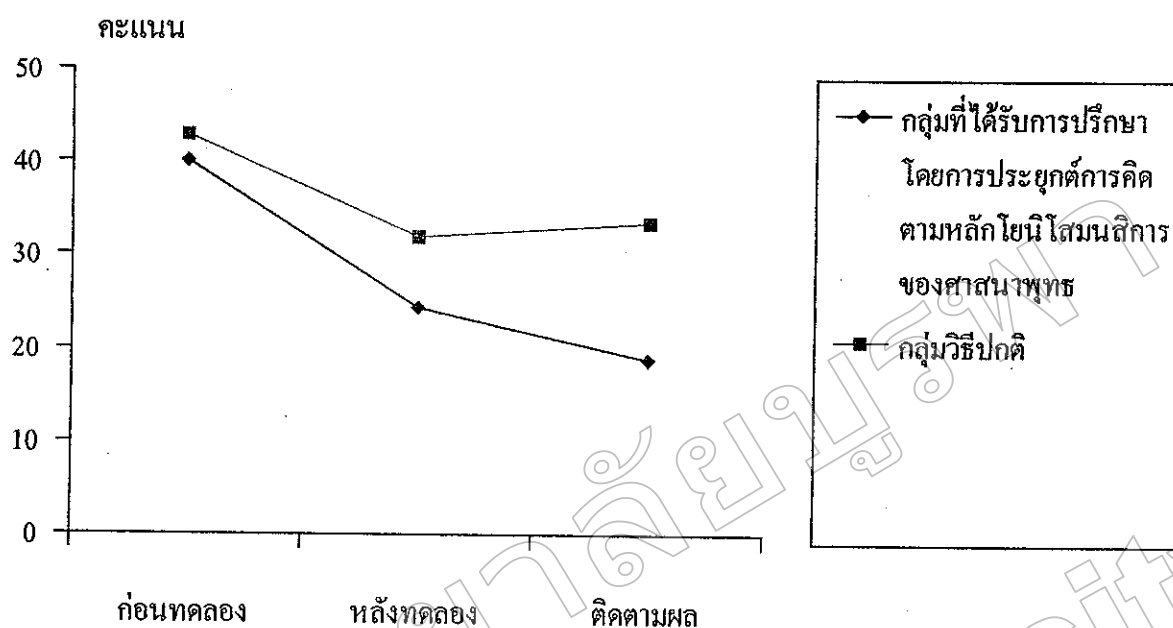
ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ

Source	df	SS	MS	F	p
Between subjects	15	1311.98			
Groups	1	825.02	825.02	23.72*	.000
Ss w/in groups	14	486.96	34.78		
Within subjects	32	3707.33			
Intervals	2	2259.50	1129.75	27.34*	.000
IXG	2	290.67	145.33	3.52*	.000
IXSs w/in groups	28	1157.17	41.33		
Total	47	5019.31			

$$F_{.05}(1,14) = 4.60, F_{.05}(2,28) = 3.34$$

$$*p < .05$$

จากตารางที่ 3 พบว่า มีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลอง กับระยะเวลาย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความโกรธ ระหว่างระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาพที่ 10 การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาต่อความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น

จากภาพที่ 10 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มทดลองที่ได้รับการรักษาด้วยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ มีคะแนนเฉลี่ยใกล้เคียงกัน แต่ในระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล มีการเปลี่ยนแปลงของคะแนนเฉลี่ยความโกรธ กล่าวคือ ในระยะหลังการทดลอง นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มทดลองที่ได้รับการรักษาด้วยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ มีคะแนนเฉลี่ยความโกรธต่ำกว่ากลุ่มวิธีปกติ และในระยะติดตามผล นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มทดลองที่ได้รับการรักษาด้วยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธต่ำกว่ากลุ่มวิธีปกติเช่นกัน แสดงว่า วิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลองส่งผลต่อความโกรธร่วมกัน จึงทำให้คะแนนเฉลี่ยความโกรธของกลุ่มที่ได้รับการรักษาด้วยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธลดลง ดังนั้น จึงพบว่ามีปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการทดลองกับระยะเวลาของการทดลอง

ตอนที่ 3 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นของกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุม ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล

ตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธในระยะก่อนการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ

Source	df	SS	MS	F	p
Between groups	1	27.56	27.56	0.70	.279
Within groups	42	1644.12	39.14		

$F_{.05}(1,41) = 4.08$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 41$

จากตารางที่ 4 พบว่า ในระยะก่อนการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่น ในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า คะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธในระยะหลังการทดลองของกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ

Source	df	SS	MS	F	p
Between groups	1	232.56	232.56	5.94*	.022
Within groups	42	1644.12	39.15		

$F_{.05}(1,41) = 4.08$

* $p < .05$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 41$

จากตารางที่ 5 พบว่า ระยะหลังการทดลอง คะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

แสดงว่า วิธีการทดลองส่งผลให้นักเรียนวัยรุ่น ในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ มีคะแนนเฉลี่ยความโกรธต่ำกว่ากลุ่มวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธในระยะติดตามผลของกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ

Source	df	SS	MS	F	p
Between groups	1	855.56	855.56	21.85*	.002
Within groups	42	1644.12	1644.12		

$F_{.05} (1,41) = 4.08$

* $p < .05$

ปรับค่า df ด้วยวิธีการของ Welch – Satterthwaite (Howell, 1997, p. 470) ได้ค่า $df = 41$

จากตารางที่ 6 พบว่า ระยะติดตามผล คะแนนความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

แสดงว่าวิธีการใช้การปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธส่งผลให้ นักเรียนวัยรุ่น มีคะแนนเฉลี่ยความโกรธลดลงต่ำกว่ากลุ่มวิธีปกติ โดยกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธต่ำกว่ากลุ่มวิธีปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ตอนที่ 4 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ และกลุ่มวิธีปกติ

ตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล ในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การติดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ

Source	df	SS	MS	F	p
Between subjects	7	200.67			
Interval	2	1989.08	994.54	184.21*	.000
Error	14	75.58	5.39		
Total	23	2265.33			

$F_{.05}(2,14) = 3.74$

* $p < .05$

จากตารางที่ 7 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่ม โดยการประยุกต์การติดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ดังนั้น จึงเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธ เป็นรายคู่ ด้วยวิธีทดสอบแบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method) ดังตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธเป็นรายคู่ของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการ
การปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ
ในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล ด้วยวิธีทดสอบ
แบบนิวแมน-คูลส์ (Newman-Keuls Method)

$\bar{X}$	ระยะติดตามผล	ระยะหลังการทดลอง	ระยะก่อนทดลอง
	18.62	24.25	40.12
18.62	-	5.62*	21.50*
24.25		-	15.87*
40.12			-
R		2	3
$q_{.95}(r,14)$		3.03	3.70
$q_{.95}(r,14) \sqrt{\frac{MS_{error}}{n}}$		2.49	3.04

* $p < .05$

จากตารางที่ 8 พบว่า นักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์
การคิดตามหลักโยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ในระยะหลังการทดลอง
ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05 คะแนนเฉลี่ยความโกรธ ใน
ระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และคะแนนเฉลี่ย
ความโกรธในระยะติดตามผล ต่ำกว่า หลังการทดลองอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

แสดงว่า วิธีการทดลองการใช้การปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การคิดตามหลัก
โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ ส่งผลให้นักเรียนวัยรุ่นมีคะแนนเฉลี่ยความโกรธในระยะหลัง
การทดลอง และระยะติดตามผล ต่ำกว่าระยะก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
และนอกจากนี้ยังพบว่าระยะติดตามผลต่ำกว่าระยะหลังการทดลอง อย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ
เช่นกัน

ตารางที่ 9 ผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความโกรธ ระหว่างก่อนการทดลอง หลังการทดลอง และติดตามผล ในกลุ่มที่ได้รับการปรึกษากลุ่มโดยการประยุกต์การติดตามหลัก โยนิโสมนสิการของศาสนาพุทธ

Source	df	SS	MS	F	p
Between subjects	7	286.29			
Interval	2	561.08	280.54	3.63	.264
Error	14	1081.58	77.25		
Total	23	8178.62			

$$F_{.05}(2,14) = 3.74$$

จากตารางที่ 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยความโกรธของนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มวิธีปกติในระยะก่อนการทดลอง ระยะหลังการทดลอง และระยะติดตามผล แตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ